

FRANJEVAČKA CRKVA
SV. IVANA KRSTITELJA U ZEMUNU
TJEDNE OBAVIJESTI
GODINA XIII. broj 656 11. kolovoza 2024.

19. NEDJELJA KROZ GODINU (B)

JA SAM KRUH ŽIVOTA KOJI SIĐOH S NEBA.

U ono vrijeme: Židovi mrmljahu protiv Isusa što je rekao: »Ja sam kruh koji je sišao s neba.« Govorahu: »Nije li to Isus, sin Josipov? Ne poznajemo li mu oca i majku? Kako sada govori: 'Sišao sam s neba?'«

Isus im odvrati: »Ne mrmlijajte među sobom! Nitko ne može doći k meni ako ga ne povuče Otac koji me posla; i ja ću ga uskrisiti u posljednji dan. Pisano je u Prorocima: Svi će biti učenici Božji. Tko god čuje od Oca i pouči se, dolazi k meni.

Ne da bi tko vidio Oca, doli onaj koji je kod Boga; on je vidio Oca. Zaista, zaista, kažem vam: tko vjeruje, ima život vječni. Ja sam kruh života. Očevi vaši jedoše u pustinji manju i pomriješe. Ovo je kruh koji silazi s neba: da tko od njega jede, ne umre. Ja sam kruh živi koji je s neba sišao. Tko bude jeo od ovoga kruha, živjet će u vijeke. Kruh koji ću ja dati tijelo je moje - za život svijeta.«

Iv 6, 41-51

„JA SAM KRUH ŽIVOTA KOJI SIĐOH S NEBA.“

«Nitko ne može doći k meni ako ga ne povuče Otac». Mi postajemo kršćani jer smo povučeni od Oca. Ja sam kršćanin jer sam privučen: privlači me Bog koji je dobar kao kruh, skroman kao kruh, neiscrpnom energijom hrani moj život, sve živote, sav život. On se daje i nestaje. Čak će i njegova djeca činiti kao On, bit će dobar kruh. Nema ništa ljepše nego kad se za nekoga kaže da je dobar kao kruh, a posebno kad na sprovodu nekog svećenika njegovi župljani kažu da je njihov župnik bio dobar kao kruh.

Glavna riječ današnjeg Evanđelja je «jesti». Tako jednostavna, svakodnevna, životna. Označava stotinu stvari, ali prva je živjeti. «Jesti» je pitanje života ili smrti. Bog je takav: vrlo jednostavan i ulazi u bit pitanja. Radi se o tvom životu. Tajna, krajnji smisao u vremenu i vječnosti je živjeti u Bogu. Ne samo postati dobar, ili postati još bolji, nego imati Boga u sebi, koji oblikuje moje srce, moje tijelo, dušu, koji me pretvara u Sebe. Sudjelovanje u Kristovom Tijelu i Krvi pretvara nas u ono što

primamo.

Bog u meni: moje ga srce upija, On upija moje srce i postajemo jedno. I to je glavno značenje: donijeti nebo na zemlju, Boga u čovjeka, obilni život u ovaj moj mali život. Došao je donijeti puno više od oprostjenja grijeha: došao je

dati sebe.

Međutim, primanje Kristova tijela i krvi nije svedeno samo na obred pričesti. Tijelo Kristovo nije samo na oltaru, njegov Duh ispunja zemlju, Bog je odjeven čovječanstvom do te mjere da je cijelo čovječanstvo tijelo Božji. Uistinu, ono što ste učinili jednom od ovih, učinili ste meni. «Jesti kruh Božji» je hraniti se Kristom i Evanđeljem, udisati taj čisti zrak, jesti taj dobar kruh, uvijek, neprekidno. Upitajmo se: s čime se mi hranimo? S čime hranimo srce i misli? Hranimo li se velikodušnošću, ljubaznošću, dobrotom? Ili se hranimo površnošću, kratkovidnošću, sebičnošću, netolerancijom, besmisлом? Ako se hranimo lošim mislima, i mi postajemo takvi; ako se hranimo mislima iz Evanđelja, Evanđelje oblikuje naše razmišljanje, naše osjećaje, i mi postajemo ono što prebiva u njemu.

vlč. Ante Vidović,

doktor kanonskog prava

POVIJEST BLAGDANA UZNESENJA BLAŽENE DJEVICE MARIJE

Čini se da je prvi javni blagdan povezan s Marijom početkom 5. stoljeća u Jeruzalemu, na dan petnaestoga kolovoza kada se slavila svetkovina Theotokos- Bogorodica. U istome se stoljeću ta svetkovina prenijela u baziliku u kojoj se štovao Marijin grob, u neposrednoj blizini brda Siona, gdje je živjela ranokršćanska zajednica. Na samom brdu se nalazio "Dormitio" mjesto gdje je po predaji Marija "usnula".

Malo pomalo, blagdan Theotokos usredotočio se na Marijino usnuće (dormitio), čime se htjelo reći da Marija nije umrla, nego da je zaspala.

Jedno se vrijeme "Spomen na Mariju" obilježavao samo u Palestini. Bizantski car Mauricije je proširio blagdan po cijelom

carstvu i kršćani Istoka nazivali su ga Usnuće Blažene Djevice Marije (grčki Koimesis), a u 7. stoljeću prihvatio ga je i Rim. U 8. stoljeću naglasak se stavlja na Marijin prijelaz i dobiva ime Uznesenje Blažene Djevice Marije.

Uskoro mijenja ime u "Veliku Gospu", budući da je blagdan imao više značenja od pukog čašćenja Marijine smrti. Također je objavljeno da je bila uznesena, tijelom i dušom, u nebo. Kažu da sam naziv Velika Gospa potječe od Sv. Stjepana, prvog ugarskog kralja.

Svi Marijini blagdani obilježavaju velika otajstva njezinog života i njezinu ulogu u djelu otkupljenja. Središnji misterij njezina života i osoba njenog božanskog majčinstva, slavi se na Božić i tjedan dana kasnije (1. siječnja) na blagdan svetkovine svete Bogorodice Marije, Majke Božje. Bezgrešno začeca (8. prosinca) obilježava pripremu za ovo posebno majčinstvo, tako da je imala puninu Milosti od prvog trenutka svoga postojanja, posve netaknuta grijehom. Cijelim svojim bićem pulsirala je božanskim životom od samog početka, u pripremi za uzvišenu ulogu majke Spasitelja.

Godine 1950., u Apostolskoj konstituciji Munificentissimus Deus, papa Pio XII. proglasio je Marijino Uznesenje dogmom Katoličke crkve s ovim riječima:

"Bezgrješna Bogorodica uvijek djevica Marija, završivši put zemaljskog života, bila tijelom i dušom uznesena u nebesku slavu."

Tako je drevna vjera postala katolička doktrina i Uznesenje je proglašeno istinom Božje objave.

ISUS BOŽJI DAR (kruh života) LJUDIMA

Tko se hrani božanskom hranom taj čini i božanska djela. Isusova hrana hrani čovjeka za čudesa, što znači uzvišenije činiti od gole prirode. Da se u nama istinski rodi novi čovjek mi bi činili čudesna djela. Zar mnoga naša djela ne ostaju na razini životinja i pokazuju nas životinjskim? A istinska ljudska djela uvijek su božanska. Porodimo u sebi čovjeka pa će se u nama poroditi i Isus i Bog. U čovjeku se Bog 'rađa'. Naša je najveća muka što smo mi malo ljudi.

Često znamo reći da nam smeta ljudstvo..., nama ne smeta ljudstvo već je problem da imamo malo čovječnosti (ljudskosti). Isus nam daje Euharistiju kao hranu što je On sam ta hrana. Svakodnevni kruh pretvara u samoga sebe i hrani svoje sljedbenike kao što majka hrani svoje dijete. Euharistija je hrana gladnom čovjeku. Zato kad je riječ o hrani koju Isus nudi, ni u kojem slučaju ne treba ju poistovjetiti s običnom fizičkom ishranom. To nam je valjda svima jasno.

Opasno je u euharistiju uvesti fizicizam. Ona je duhovna hrana, nebeska hrana. Kroz cijelo Evanđelje Isus nam se otkriva kao voda žednome, kao svjetlo u tami. Isus je Put, Istina i Život čovjeku. Tko ide Isusovim putem, tko ga slijedi i 'imitira' hodit će u svjetlu. Možda na prvi pogled neće vidjeti cilj, ali hodeći Isusovim putem doći će do cilja - postat će Božji čovjek.

Marijan Jurčević, OP

IZ KATOLIČKOG KALENDARA

PONEDJELJAK, 12. kolovoza

sv. Ivana Franciskade Chantal, redovnica

UTORAK, 13. kolovoza

sv. Poncijan, papa, i Hipolit, mučenici

SRIJEDA, 14. kolovoza

sv. Maksimilijan Kolbe, prezb. i mučenik

ČETVRTAK, 15. kolovoza

UZNESENJE BDM - VELIKA GOSPA

PETAK, 16. kolovoza

sv. Roko Montpejerski; sv. Stjepan, ug. kralj

SUBOTA, 17. kolovoza

sv. Beatrica da Silva, djeвица; sv. Miron, muč.

NEDJELJA, 18. kolovoza

20. nedjelja kroz godinu;

sv. Jelena Križarica

www.franjevci-zemun.com

tel. 011 / 2198134

RASPORED EUHARISTIJSKIH SLAVLJA

Nedjeljom u 9 i u 18 sati. **Utorkom, četvrtkom i petkom** u 9 sati.

Ponedjeljkom, srijedom i subotom nema svete mise.